Nr 893

av herr Åberg m. fl.
om skattelättnad för fiskare på avlägsna fiskeplatser.

I denna motion föreslås utredning om åtgärder för att bereda svenska fiskare som bedriver fiske på avlägsna fiskeplatser en skattelättnad motsvarande den som tillkommer ombordanställda på svenska handelsfartyg.

Sjömän som är anställda i redarens tjänst ombord på svenska handelsfartyg med en bruttodräktighet av 100 registerton eller däröver är i skattehänseende underkastade särskilda bestämmelser. I stället för skatter och avgifter som påföres andra skattskyldiga på grund av den årliga inkomsttaxeringen har de att erlägga sjömansskatt som utgör en definitiv källskatt.

Bestämmelserna om sjömansskatt är tillämpliga endast på personer som är anställda i redarens tjänst ombord på svenska handelsfartyg. Personer verksamma ombord på svenska fiskefartyg har däremot att erlägga skatt på sina inkomster i vanlig ordning. Emellertid lever och arbetar sådana personer i många fall under förhållanden som är jämförliga med dem som gäller för handelsflottans folk. Med ett stort antal svenska fiskefartyg bedrivs regelmässigt fiske på avlägsna fiskeplatser med jämförelsevis lång bortovaro från hemorten. Västkustfiskare driver t. o. m. i stort omfattning sitt fiske bortom den linje som i sjömansskattehänseende för fartyg i linjefart bildar gräns mellan fjärrfart och närfart. För havsfiskare som är verksamma på från hemorten mera avlägsna fiskeplatser föreligger väsentligen samma skäl till skattelättnader som för anställda ombord på handelsfartyg. Vi anser det vara ett rättvisekrav att dessa fiskare kommer i åtnjutande av motsvarande lättnader.

Sjömansskattebestämmelserna kan inte utan vidare göras tillämpliga på fiskare enär dessas anställnings- och inkomstförhållanden är annorlunda än de ombordanställdas i handelsflottan. Personer som tillhör besättningen på ett fiskefartyg är nämligen, även om de ej äger del i fartyget eller fiskeutrustningen, inte löneanställda utan erhåller ersättning för sitt arbete genom andel i avkastningen, s. k. manslott. På grund därav är de skattemässigt att betrakta som rörelseidkare. För att bereda fiskare som bedriver fiske i avlägsna fiskevatten en skattelättnad jämförlig med den som tillkommer ombordanställda på handelsfartyg i fjärrfart är det därför nödvändigt att införa särskilda avdragsregler för sådana fiskare vid den vanliga inkomstbeskattningen. Hur dessa regler – som givetvis bör gälla för de fiskare som är delägare i fartyg och redskap – lämpligen bör utformas är vi inte beredda att nu ange utan anser att frågan därom

bör överlämnas till den kommande skatteutredningen. Det ligger emellertid nära till hands att tänka sig en skattelättnad genom ett direkt avdrag på skatten.

I Norge har frågan lösts på så sätt att varje skattskyldig som under minst femton veckor av beskattningsåret personligen bedrivit eller deltagit i havs- eller kustfiske får rätt att vid inkomsttaxeringen åtnjuta särskilt avdrag med 12 procent av nettointäkten av fisket, dock maximalt 3 000 kronor. I Danmark gäller likartade bestämmelser. Det förtjänar nämnas att den finska sjömansskattelagen är tillämplig också på inkomst av fiske.

Med åberopande av det anförda hemställer vi

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslår att den kommande skatteutredningen får i uppdrag att utarbeta bestämmelser i syfte att uppnå skattelättnad för fiskare som utövar sin verksamhet på avlägsna fiskeplatser.

Stockholm den 26 januari 1972

GEORG ÅBERG (fp)
CARL ERIC HEDIN (m)
HANS PETERSSON (fp)
i Röstånga

NILS CARLSHAMRE (m)